
Публикуван на: 29-12-2009

Източник: [Портал Европа](#)

По европейската преса.

Под заглавие „Започва нова ера“, европейското електронно издание EurActiv коментира, че „Старата ера“ в Далечния север отзвучава, а на юг започва нова ера за Европейския съюз.

Когато шведският премиер Фредрик Райнфелд и неговият външен министър Карл Билд предадат в края на годината ротационното председателство на ЕС, ще влезе в сила и нова система на председателство, пише изданието.

Испанците ще са първите, които ще ръководят ЕС според правилата на наскоро влезлия в сила [Лисабонски договор](#). При стария модел премиерът Хосе Луис Родригес Сапатеро и външният министър Мигел Анхел Моратинос щяха да бъдат най-значимите фигури за ЕС. Но за двамата Лисабонският договор всъщност вече не предвижда никаква особена функция.

Срещите на върха на ЕС ще бъдат водени от [новия постоянен председател на Съвета на ЕС](#) Херман ван Ромпуй, по външните отношения ръководството ще има [„новият външен министър на ЕС“](#) Катрин Аштън. Испанците ще имат ръководна роля само на обикновените съвети на аграрните, транспортните министри и на министрите на околната среда. Своята важна дума ще има Европейската комисия - или в случая [Комисията Барозу II](#) - която трябва да бъде утвърдена след изслушванията в Европейския парламент в първия месец на новата 2010 година. Дали опитният и пъргав Сапатеро ще позволи под „неговото“ председателство на ЕС всичко да се върти около резервирания и не много харизматичен Ван Ромпуй?

Все пак Сапатеро и неговото правителство са подготвили от месеци програмата за проектите на ЕС през следващото полугодие. Мадрид обаче подчерта, че испанският премиер в никакъв случай не планира да постави в сянка белгиеца. „Това е шоуто на Ван Ромпуй“, увери външният министър Мигел Анхел Моратинос.

Последното собствено „шоу“ като самостоятелно ротационно председателство - [шведското председателство на ЕС](#) - имаха Райнфелд и самоувереният Билд и по единодушното мнение на Брюксел те се справиха блестящо с него. „Бяха шест много интензивни месеци“, каза шведският премиер малко преди предаването на щафетата и може действително да погледне назад към това динамично време без самопричинени провали.

Шведите успяха да привлекат за каузата на дълго време тревожно клатещия се Лисабонски договор и евроскептичния чешки президент Вацлав Клаус. Те разрешиха сложното заемане на двата нови постоянни топ поста в ЕС без огромни неприятности. Трябваше да се справят с две извънредни срещи на върха.

Райнфелд успя да води 27-те страни-членки единни на климатичната конференция в Копенхаген. За това, че при покера между САЩ и Китай с разочароващ изход накрая ЕС не играеше вече

Предстоящото испанско председателство на ЕС – очаквания и акценти

никаква видима роля, никой не упреква Швеция.

След политическия и организаторския хаос на [чешкото ротационно председателство](#) през първото полугодие сега навсякъде цари признание за ефективното, не много бурното и при нужда гъвкавото управление на ЕС от Стокхолм.

В центъра на [испанското председателство](#) на ЕС трябва да бъде гласуването на стратегия за икономически растеж до 2020 г. Освен това Мадрид иска да засили външните отношения на ЕС със САЩ, Латинска Америка, южните средиземноморски съседи и други трети страни.

Отношенията с Куба трябва да бъдат положени на нова основа. По волята на испанците ЕС трябва да заложи при подхода към режима на Кастро повече на диалог и по-малко на изолация.

Испанският министър-председател Хосе Луис Родригес Сапатеро поема ротационното председателство на ЕС на 1 януари с надеждата, че международното влияние ще преобърне рязкия спад в популярността му, причинен от икономическата криза, пише и **EUbusiness**.

„Той няма избор, това е златна възможност за възстановяване на точки в допитванията до общественото мнение“, коментира Фермин Буса, експерт по общественото мнение в Университета на Мадрид.

С испанската икономика, потънала в рецесия от 2008 година насам и безработица от 17,9 процента (едно от най-високите равнища в Европейския съюз), управляващата Социалистическа партия на Сапатеро, избрана през 2004 година, пострада.

В скорошно допитване на **вестник „ABC“** 53% от запитаните са оценили политическата ситуация като „лоша“ или „много лоша“, в сравнение с едва 9 на сто, която я описват като „добра“ или „много добра“. Проучването показва още, че 43,3 процента от запитаните биха гласували за Народната партия на консервативната опозиция и само 38,1% биха гласували за социалистите.

Сега Сапатеро иска да възстанови изгубените позиции като стане звезда на международната сцена.

„Испанското председателство ще постави Сапатеро в светлината на международните прожектори“, заяви източник, близък до правителството.

Близо две години след началото на втория му четиригодишен мандат, Сапатеро вече набляга повече на международните дела, отколкото по време на първия си мандат. Тогава беше съсредоточен върху вътрешнополитическите дела, в частност - социалните реформи.

Един от проблемите обаче е в това, че испанците, въпреки че като цяло да са настроени „за“ ЕС, явно са малко заинтересовани от европейските въпроси. Според социологически данни 66.8% от тях смятат председателството за „много важно“ или „важно“ спрямо 56 на сто, които твърдят, че то е „маловажно“ или не проявяват интерес към европейските въпроси. Освен това, новото постоянно председателство на ЕС, под ръководството на белгиеца Херман Ван Ромпуй, назначен след влизането в сила на Лисабонския договор, рискува да отвлече вниманието от испанското председателство.

„Очевидно европейското председателство е по-важно за Сапатеро, отколкото за испанците“, казва Хосеп Рамонеда, директор на Центъра за съвременна култура в Барселона.

Сепаратистко движение в североизточния регион на Каталония може да причини друго голямо объркване по време на Испанското председателство.

Страната нетърпеливо очаква решение на Конституционния съд за законността на автономния статут на Каталония.

Статутът, одобрен от испанския парламент и подкрепен от гласоподавателите в провинцията с референдум от 2006 година, даде на регионалния парламент повишени правомощия. Той има подкрепата на голямо мнозинство от политически партии в региона, а те заплашиха да организират масови улични демонстрации, ако бъдат направени каквито и да е промени.

Това може да причини големи главоболия за Сапатеро, който управлява без абсолютно мнозинство и разчита на подкрепата на по-малки партии, включително на каталунската националистическа партия, за да приема закони в парламента.

Снимка: se2009.eu